

691. A fényes nap immár elnyugodott

Vad Péter Zsigmond

1. A fé - nyes nap im - már el - nyu - go - dott,
2. Min - den é - lő megy nyu - go - da - lom - ra,
3. Ves - sünk szá - mot hát, é - des Is - te - nem,

A föld szí - ne sö - tét - ben ma - ra - dott,
Az Is - ten - től el - ren - delt á - lom - ra,
Hogy lel - ke - met ne kell - jen fél - te - nem,

3

Nap - pa - li fény éj - jel - re vál - to - zott,
De én, U - ram, úgy me - gyek á - gyam - ba,
Hogy le - hes - sen bát - rab - ban szó - la - nom,

Fá - rad - tak - nak nyu - go - dal - mat ho - zott.
Mint - ha men - nek gyá - szos ko - por - sóm - ba.
Mi - dőn meg kell e - lőt - ted ál - la - nom!

4. Színed előtt mindennap elesem, De van nekem tenálad kezesem.
Ha megtartasz holnapi napodra, Nem fordítom azt megbántásodra.